
ASPECTE ACTUALE ALE REPREZENTĂRII JURNALISMULUI CONSTRUCTIV ȘI DE SOLUȚII ÎN ROMÂNIA¹

MARTA-NICOLA SOLOMON
MINODORA SĂLCUDEAN

Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu

martanicola.solomon@ulbsibiu.ro

minodora.salcudean@ulbsibiu.ro

ORCID: 0009-0001-4504-036X

ORCID: 0000-0002-1192-0617

DOI: 10.2478/saec-2025-0013

Title: Current aspects of constructive and solution-oriented journalism in Romania

Abstract: This article analyzes the representation of constructive and solution-oriented journalism in the Romanian media landscape. Using media analysis to identify and select a corpus of 30 journalistic materials from different channels (TV, websites, podcasts) and comparative content analysis, based on criteria proposed following an inductive approach, the research reveals that constructive and solutions journalism is in an experimental stage in Romania. Another relevant result shows that the predominant approach is neutral-constructive (19 out of 30 materials), which may indicate a tendency for constructive journalism in Romania to provide balanced information, but also an anti-tabloid stance for this type of journalism.

Keywords: *constructive journalism; solution-oriented journalism; Romanian media; content analysis;*

Introducere

În actualul ecosistem media digital marcat de eterogenitate informațională extremă și de un flux continuu de știri, preponderent negative, precum și în contextul încrederii din ce în ce mai scăzute în mass-media tradiționale (IPSOS, 2024, Newman et. al., 2024) jurnalismul constructiv și de soluții e văzut drept o alternativă viabilă pentru a contracara efectele narațiunilor senzationaliste, pentru a reconstrui încrederea publicului în presă (Djerf-Pierre și Ekström, 2025) sau pentru a stabili democrația (Rojas-Calderón, 2024). Acest curent în jurnalism propune o schimbare de perspectivă, concentrându-se nu doar pe probleme, ci și pe modurile în care acestea pot fi abordate eficient. Jurnalismul constructiv își propune să se distanțeze de paradigma tradițională a mediatizării accentuate a evenimentelor negative, sintetizată prin expresia „if it bleeds, it leads”, și să promoveze o abordare mai echilibrată și contextualizată a realității (Constructive Institute, 2025).

¹ Articolul de față reprezintă o parte comprimată a lucrării de licență a studentei Marta Solomon, modificată, completată și revizuită de coordonatoarea tezei, prof. univ. dr. Minodora Sălcudean.

Această optică asupra jurnalismului care încearcă să reconfigureze rolul tradițional al presei, atribuindu-i dubla dimensiune - constructivă și de soluții – își are originile încă de la începutul secolului al XX-lea. Inițiativa se înscrie într-un tipar de a adapta jurnalismul la nevoile societății, fiind o continuare a unor forme de jurnalism precum cel de pace, public, civic și participativ (Bro, 2019; Ahva și Hautakanas, 2018). Printre criticile adresate acestei forme de jurnalism se regăsește temerea ca jurnalismul să se apropie de activism sau publicitatea mascată în cazul soluțiilor promovate de ONG-uri sau asociații (Meier, 2018).

Știrile sunt adesea bazate pe conflicte și negativitate (McIntyre și Gyldensted, 2017). Hans Rosling, expert suedez în sănătate globală, statistică și dezvoltare durabilă și autor al volumului de referință internațională *Factfulness*, subliniază că „instinctul negativității” (2018:72) generează o percepție deformată asupra lumii. Autorul invocă modul în care sunt selectate informațiile și produse știrile care fac ca lumea să pară că se află într-o continuă criză. Rosling subliniază o idee veche, de altfel, în teoretizarea comunicării de masă și anume că presa apelează la poveștile dramatice pentru a atrage atenția, în timp ce progresele, chiar dacă sunt mai frecvente, nu sunt la fel de vizibile.

Cercetări recente ale efectelor media în perioade tensionate arată că o parte a presei sprijină indirect politicienii populiști, prin alegerea preponderentă a relațiilor despre conflicte. Cazul politicienilor considerați extremiști, Diana Șoșoacă și George Simion, este de notorietate, mai ales în contextul alegerilor prezidențiale din România. Această categorie de politicieni rămâne constant, de regulă, în atenția jurnaliștilor, prin acțiuni și declarații provocatoare care perpetuează un ciclu continuu de scandal și expunere publică. Spre exemplu, Grapă și Mogoș (2023) analizează modul în care scandalurile deliberate generează o vizibilitate mediatică sporită și creează oportunități pentru liderii populiști de a se poziționa drept oameni ai soluțiilor pentru problemele sociale. Faptul că mass-media exploatează conflictul, negativitatea și emoționalitatea favorizează procesul de popularizare a lui George Simion și amplifică discursul său populist.

Pe fondul abordărilor critice ale jurnalismului mainstream, Haagerup explorează necesitatea practicilor constructive în jurnalism, în contextul evoluției rețelelor sociale, analizând dacă publicul nu are o perspectivă de ansamblu asupra lumii deoarece mass-media se concentrează doar pe zonele de criză. În consonanță cu Rosling, cercetătorul afirmă că planeta nu devine, așa cum s-ar putea crede, și din cauza distorsionării mediatice, un loc tot mai periculos. Perspectiva lui Haagerup susține, de asemenea, faptul că succesul în profesie nu se mai atinge prin rapiditate sau prin competitivitate cu informația distribuită pe rețelele sociale în câteva secunde. „Oamenii nu au nevoie de mai multe știri. Au nevoie de știri mai bune.” (Haagerup, 2017: 16).

România are unul dintre cele mai scăzute niveluri de încredere în presă. În general, cei care tind să nu aibă încredere în mass-media tradiționale sunt grupurile care se simt cel mai puțin reprezentate de presă, cele care sunt mai puțin deservite de media, tinerii, persoanele cu venituri mici și persoanele cu un nivel mai scăzut de educație (Newman et al., 2024). Pe fondul acestui climat de neîncre-

dere, inițiative de jurnalism constructiv și de soluții au apărut în ultimii ani, însă experiențele autohtone se confruntă cu limitări și provocări semnificative. Sălăcudean (2022: 16) a identificat principalele provocări ale implementării jurnalismului constructiv în contextul românesc, concentrându-se pe experiența redacției DoR (Decât o Revistă). Nivelul scăzut de trai care nu le permite oamenilor să susțină financiar organizații media independente sau nivelul scăzut de educație pentru înțelegerea necesității unor astfel de proiecte se numără printre obstacolele principale în adoptarea și consolidarea proiectelor de jurnalism constructiv. De asemenea, condițiile financiare generează îngrijorări legate de independența editorială, practica alocării fondurilor publice într-un mod opac îngreunează rolul mass-media de supraveghetor al puterii (Reporters Without Borders, 2024). Presa alternativă, responsabilă și practică în interes public, chiar dacă și-a câștigat independența editorială, devine extrem de vulnerabilă la presiunile economice. Cel mai cunoscut exemplu rămâne proiectul DoR asumat public ca fiind un nucleu de jurnalism constructiv și de soluții, cu materiale reper din punct de vedere al calității, dar care însă și-a încetat activitatea, după 13 ani de existență, din lipsă de resurse umane și financiare (Diură, 2022).

Articolul de față își propune să investigheze, prin intermediul unei cercetări calitative, în ce măsură jurnalismul constructiv și de soluții este prezent în peisajul mediatic din România. Astfel, după identificarea și analiza preliminară a trei site-uri media, ne-am propus o analiză de conținut a unui corpus format din 30 de materiale jurnalistice, din media diferite, mai precis televiziune, presă scrisă și podcast.

Obiectivele lucrării sunt (1) identificarea elementelor definitorii ale jurnalismului constructiv și de soluții, (2) stabilirea prezenței unor trăsături specifice jurnalismului constructiv, cum ar fi accentul pe soluții sau tonul echilibrat (3) evaluarea gradului de aplicare a principiilor jurnalismului constructiv și de soluții în mass-media românești, prin analiza integrării de către instituțiile media a principiilor jurnalismului constructiv în conținutul editorial, așa cum apar acestea în literatura de specialitate. Întrebările care au orientat cercetarea au fost (1) Cum este reprezentat jurnalismul constructiv și de soluții în mass-media din România? (2) Ce tip de abordare și ce unghi de încadrare sunt preponderent utilizate, în funcție de media? (3) Dacă există soluții și în ce fel sunt incluse acestea în materialele jurnalistice?

Metode de cercetare

Pentru a identifica modul în care jurnalismul constructiv și de soluții își face simțită prezența în mass-media din România, această cercetare a fost structurată în două etape: o analiză comparativă preliminară a site-urilor de jurnalism constructiv (DoR, Investigatoria, Scena9). Această etapă de sondare a mediului online a fost de natură exploratorie și și-a propus identificarea abordărilor de jurnalism constructiv pe baza descrierilor de pe site-uri, utilizând sugestii de căutare ale Perplexity, un instrument de inteligență artificială, potrivit pentru sfera media. Pentru analiza comparativă a site-urilor identificate, am formulat 5 criterii: descrierea de

pe site; statusul (activ/inactiv); comunitatea: mare (>50.000 de urmăritori), mică (>25.000 de urmăritori) și medie (<50.000 de urmăritori); modul de finanțare (transparent sau nu) și transparența editorială (da/nu). Pe baza acestor criterii, Scena9 a fost selectată pentru analiza de conținut, întrucât, din această perspectivă comparativă, reiese faptul că site-ul media oferă un echilibru între relevanță tematică, transparență și implicare civică, condiții esențiale pentru practicarea jurnalismului constructiv. Pentru o acoperire echilibrată și o perspectivă comparativă a relației conținut-media, a fost inclus un număr egal de materiale din televiziune și podcast, din surse cu profil editorial diferit.

După selecția materialelor și alcătuirea corpusului (N=30), a doua etapă a cercetării a constat în analiza de conținut comparativă. Astfel, au fost selectate: 10 emisiuni (TV, mainstream, post public, emisiunea „Țară, țară, cine ești?”); 10 articole (Scena9, jurnalism alternativ, site media, secțiunea *Soluții* și secțiunea *Adicții*) și 10 podcast-uri (Centrul pentru Jurnalism Independent, ONG, „Laboratorul de educație media”). Analiza de conținut, ca metodă calitativă, în perspectiva teoretizată de Krippendorff (2018) se bazează pe procese reflexive și interpretative, în cadrul unui demers pe care autorul l-a numit “abductiv”. Această abordare vizează descrierea și explicarea anumitor fenomene sau realități sociale, utilizând, cel mai adesea, o grilă hermeneutică. Astfel, pentru analiza de conținut am definit șase criterii care reflectă elementele definitorii ale jurnalismului constructiv și de soluții (McIntyre & Gyldensted, 2017, Hermans & Gyldensted, 2018, Haagerup, 2017), dar și reprezentarea acestui tip de jurnalism în peisajul mass-media autohton. Aceste criterii, detaliate mai jos, au permis compararea diferitelor forme media și identificarea modului în care principiile jurnalismului constructiv și de soluții sunt integrate în practică.

Primul criteriu (1) vizează data apariției fiecărui material, pentru a observa anumite frecvențe sau variații în tratarea jurnalismului constructiv și de soluții. Al doilea criteriu (2) vizează tipul problemei abordate, care permite clasificarea tematică a conținutului jurnalistic. În cadrul cercetării, au fost luate în considerare probleme de natură socială, educațională, de mediu, economică, de sănătate sau combinate. Analiza include un criteriu referitor la sursele folosite (3) în material pentru o contextualizare cât mai aprofundată, urmărindu-se diversitatea și credibilitatea acestora, precum: reprezentanți/instituții publice; științifice/experti; persoane/comunități, legislative. Un al patrulea criteriu de analiză (4) a vizat modul de încadrare (*framing*) a subiectului jurnalistic. Aceasta reflectă tonul general al materialului, indicând maniera în care este prezentată problema. Astfel, după *pattern*-ul discursiv, au fost identificate trei tipuri principale de încadrare și anume: neutru-constructivă, subiectivă (de tip *storytelling*) sau abordarea cu tentă promoțională. Cel de-al cincilea criteriu care a stat la baza analizei celor 30 de materiale media este (5) tipul de abordare utilizat în prezentarea subiectului, din perspectiva distincției episodică vs tematică. O ultimă dimensiune urmărită (6) vizează prezența unei soluții. Aici, au fost incluse trei niveluri: materialele care oferă o soluție clar formulată, însoțită de explicații și exemple, sunt marcate ca având o soluție prezentă (*da*). Materialele în care nu se identifică nici o formă de soluție

sau propunere de rezolvare a problemei sunt notate cu (*nu*), iar materialele care menționează o posibilă soluție, dar fără detalii ori argumente, sau oferă sfaturi, sunt încadrate ca având o soluție *parțial* prezentă.

Materialele selectate în prima parte a acestui an au fost accesibile integral, în format video, audio sau scris pentru a permite o analiză completă a conținutului. Datele au fost colectate în luna mai 2025.

Rezultate și discuții

Analiza comparativă a celor trei publicații (Decât o Revistă, Scena9 și Investigatoria), din etapa preliminară a cercetării, arată că, deși jurnalismul constructiv și de soluții își face simțită prezența în peisajul media românesc, acesta rămâne o practică adoptată mai degrabă de nișe jurnalistice, cu niveluri diferite de profesionalizare și transparență. Decât o Revistă se remarcă prin impactul avut în perioada activă, rămânând un reper în domeniu, în timp ce Scena9 continuă să promoveze teme relevante, susținute de o comunitate stabilă și o politică editorială clară. În cazul site-ului Investigatoria, este declarată orientarea către jurnalismul constructiv, iar abordarea unor fenomene sociale pare să reflecte această tendință. Cu toate acestea, nu apare nicio informație referitoare la sursele de finanțare ale acestei publicații.

În urma analizei de conținut, rezultatele obținute indică faptul că jurnalismul constructiv și de soluții rămâne o practică în dezvoltare în mass-media din România, câștigând teren în presa alternativă. Deși numărul redus de materiale analizate și diversitatea formelor pot constitui limite metodologice, datele obținute oferă o imagine clară asupra direcțiilor actuale și asupra potențialului de dezvoltare al jurnalismului de soluții în România.

În ceea ce privește prima categorie analizată și anume perioada de publicare a materialelor, relevă frecvența scăzută a jurnalismului constructiv și de soluții în mass-media din România. Cele 30 de materiale urmărite și analizate (câte 10 de la TV, site/presă scrisă, podcast) s-au regăsit pe o perioadă de trei luni în cazul emisiunii TV, șapte luni în cadrul podcastului și zece luni în cazul presei scrise alternative. Astfel, jurnalismul de tip constructiv și de soluții pare mai prezent în jurnalismul mainstream (televiziunea publică), cu o frecvență mult mai ridicată de apariție, comparativ cu celelalte două medii analizate. Acest rezultat indică o mai mare sustenabilitate economică pentru jurnalismul cu buget asigurat, comparativ cu redacțiile independente. De asemenea, în cazul materialelor analizate de la *Scena9* sunt prezentate și investigații transfrontaliere, ceea ce poate necesita mai mult timp de documentare. Spre exemplu, un material documentează problema gestionării inadecvate a deșeurilor în zonele montane atât în România cât și în Ucraina: „Această investigație [...] ne poartă prin Carpați, de o parte și de alta a graniței dintre România și Ucraina, pentru a vedea cum gestionează oamenii deșeurile în trei locuri diferite.” (Filip, Stoleru și Hubareva, 2025).

Următorul aspect cercetat a fost tipul problemei prezentate (Tabel 1). În funcție de problema prezentată s-a realizat clasificarea în categorii precum: so-

cial, educațional, mediu, economic, sănătate sau combinate. O tendință în cadrul emisiunii TV analizate este de a acoperi cât mai multe arii, în timp ce jurnalismul alternativ reprezentat de podcast acoperă doar două arii, socială și educațională; la *Scena9* sunt dezvoltate trei arii în jurul cărora se construiesc subiectele: socială, de mediu și de sănătate. Predominantă pentru jurnalismul constructiv și de soluții în toate mediile studiate este dimensiunea socială a unei probleme, astfel în 22 din cele 30 de articole se regăsesc subiecte abordate din această perspectivă, rezultând un interes crescut pentru rezolvarea unor probleme precum: abandonul copiilor, abandonul școlar, animalele abandonate, pericolul dezinformării sau reutilizarea socială a bunurilor confiscate. Dimensiunea socială predominantă reflectă ceea ce Aitamurto și Varma (2018) au evidențiat, și anume subiectul principal al relatării în jurnalismul constructiv este reprezentat de soluția adusă unei probleme sociale, precum și oamenii care ajută la implementarea acesteia.

Tip problemă	TV/nr. emisiuni	Podcast/ nr. episoade	Site/nr.articole	Total:
Socială	8	10	4	22
Educațională	4	6	0	10
De mediu	1	0	5	6
Economică	1	0	0	1
De sănătate	1	0	3	4
Combinate	5	6	2	13

Tabel 1. Tip problemă

Un alt criteriu analizat este tipologia surselor utilizate (Tabel 2). În cadrul materialelor TV analizate, persoane/comunități sunt prezente ca surse în 8 din cele 10 materiale, precum în episodul „*Despre copiii abandonați, lipsuri și soluții care funcționează*” una dintre persoanele invitate este Diana Podaru, director general al Asociației SOS Satele Copiilor. S-a identificat, însă, o diversitate mult mai mare a surselor în cazul jurnalismului alternativ și anume a conținutului de pe *Scena9* analizat (Tabel 2). Spre deosebire de podcast, unde predomină sursele științifice, și de televiziune, unde apar preponderent persoane din comunități, articolele scrise combină tipuri variate de surse, (de ex. surse umane: experți, autorități, cetățeni, dar și documente, cum ar fi cele de natură legislativă) ceea ce semnifică o abordare echilibrată și complexă. Această constatare corespunde cu ceea ce Hermans și Gyldensted (2018: 545) au descoperit și anume că cea mai valoroasă trăsătură a jurnalismului constructiv este considerată includerea unei diversități mai mari de surse. De asemenea, autorii subliniază faptul că persoanele cu un nivel mai ridicat de educație apreciază mai mult varietatea surselor. Aceste elemente sunt mai ușor de pus în practică în formatele media alternative, unde jurnaliștii dispun de mai mult timp de producție sau de realizare a materialelor, în comparație cu televiziunea mainstream, unde jurnaliștii lucrează mai mult sub presiunea timpului și documentarea poate fi mai deficitară.

Tip surse	TV	Podcast	Site	Total
Reprezentanți/instituții publice	1	0	4	5
Științifice/experti	7	10	10	27
Persoane/comunități	8	0	7	15
Legislative	0	0	5	5
Combinate	6	0	10	16

Tabel 2. Tip surse

În privința modului de încadrare al materialelor jurnalistice (Tabel 3), au fost identificate trei tipuri de *framing*: neutru-constructiv, subiectiv tip *storytelling* și cu tentă promoțională. Astfel, 19 din cele 30 de materiale analizate au o abordare predominantă neutru-constructivă, ceea ce poate indica o tendință a jurnalismului constructiv prezent în România de a informa, fără a încerca să tabloidizeze conținutul sau să genereze o emoționalitate de tip *clickbait*. Acest aspect se aliniază cu ce au evidențiat Baden, McIntyre și Homberg (2019) prin modul în care *framing*-ul influențează direct reacțiile emoționale, starea mentală și gradul de implicare socială și politică al publicului. Conform autorilor, un *framing* constructiv, axat pe soluții și emoții pozitive, poate contribui la reducerea anxietății și la creșterea motivației pentru implicare civică.

Încadrarea cu tentă promoțională, principală critică la adresa jurnalismului constructiv și de soluții este identificată în doar 2 din cele 30 de materiale analizate, ambele în cadrul emisiunii TV. De exemplu prezența, încă din titlul ediției, a denumirii unui lungmetraj lansat „Cum a ajuns rețeaua de cinematografe din România... țândări?”, invitații fiind o actriță și regizorul lungmetrajului *Țândări*. Deși problema prezentată era scăderea numărului de cinematografe, în locul soluției au fost difuzate detalii din film, ceea ce semnifică o încadrare mai degrabă de promovare a filmului decât de dezbatere a problemei reale și de oferire de soluții din partea experților. Meier (2018: 765) a evidențiat o serie de critici aduse jurnalismului constructiv. Printre ele se regăsește faptul că unele aspecte constructive ale jurnalismului pot fi confundate cu publicitatea sau PR-ul, mai ales când sunt promovate soluții venite din partea administrațiilor sau ONG-urilor.

Framing	TV	Podcast	Site	Total
Neutru-constructiv	5	9	5	19
Subiectiv tip storytelling	3	1	5	9
Cu tentă promoțională	2	0	0	2

Tabel 3. Framing

Un alt criteriu care a ghidat analiza a fost tipul abordării (tematic vs episodic). Cu alte cuvinte, analiza a urmărit modul în care materialele selectate trata-

ză subiectele. Preponderent, jurnalismul alternativ, alcătuit din podcast și articole scrise, în cazul de față, prezintă o abordare tematică, oferind o perspectivă mai largă asupra problemei, analizând cauzele, efectele și posibilele soluții. În schimb, jurnalismul mainstream (TV) preferă abordarea episodică, prin prezentarea unei probleme și a unei singure soluții. Spre exemplu, frecvent, construcția materialului vizează câte o asociație considerată model, activitatea acestuia fiind dată drept exemplu pentru a combate diferite lipsuri ale societății. Per total, din cele 30 de materiale jurnalistice analizate, 22 au o abordare tematică. McIntyre (2019) evidențiază faptul că materialele care se încadrează în jurnalismul constructiv și de soluții oferă un cadru narativ mai amplu, bazat pe context și posibile soluții sau soluții clare, ceea ce propune, în esență, și abordarea tematică a problemelor.

Un alt criteriu care a stat la baza analizei este prezența unei soluții (Tabel 4). Acest aspect este esențial în jurnalismul constructiv și de soluții, care presupune nu doar prezentarea unei probleme, ci și evidențierea unor modalități concrete prin care această problemă poate fi abordată sau rezolvată. 17 din totalul de 30 de materiale analizate, din cele trei medii diferite, oferă soluții clare și concrete, predominant însă în jurnalismul mainstream și jurnalismul alternativ. Absența totală a unei soluții a fost identificată în 3 din 30 de materiale, iar soluția parțială este prezentă în 10 din cele 30 de materiale. De exemplu, în cazul podcastului „Laboratorul de educație media”, în 8 din cele 10 ediții au fost identificate soluții parțiale, expuse sub formă de sfaturi și recomandări în anumite contexte sociale sau civice, precum problematizarea masculinității toxice în rândul adolescenților sau conștientizarea în rândul tinerilor a importanței presei și a distincției sale de rețelele sociale. Această categorie de soluții parțiale identificate corespunde cu ceea ce McIntyre și Gyldensted (2017: 25) prioritizează, și anume orientarea discuției spre viitor, despre posibile rezolvări ale unor probleme sau posibile progrese.

Soluție	TV	Podcast	Site	Total
Da	9	0	8	17
Nu	1	2	0	3
Parțial	0	8	2	10

Tabel 4. Soluție

Concluzii și limitări

Cercetarea de față a avut ca obiectiv investigarea modului în care jurnalismul constructiv și de soluții este prezent în mass-media din România, printr-o analiză de conținut aplicată pe 30 de materiale jurnalistice provenind din trei surse media diferite: televiziune, o publicație culturală alternativă și un podcast dedicat educației media. Cercetarea s-a fundamentat pe o serie de criterii teoretice specifice jurnalismului constructiv, plecând de la cercetări relevante, precum cele ale lui Bro, Gyldensted, McIntyre sau Haagerup, și a urmărit investigarea modului în care jurnalismul constructiv și de soluții este prezent și aplicat în mass-media din Ro-

mânia. Rezultatele obținute evidențiază anumite nuanțe și limite ale aplicării jurnalismului de soluții în peisajul mediatic românesc actual. Astfel, se poate afirma că jurnalismul constructiv și de soluții, rămâne, în prezent, o practică profesională în evoluție, vizibilă mai ales pe platformele de jurnalismul alternativ.

Principala limitare a cercetării este perioada diferită a articolelor selectate pentru analiză, ceea ce poate influența comparația între materiale. S-a urmărit, însă, același număr de materiale pentru fiecare publicație, pentru a identifica frecvențele de difuzare ale acestui tip de conținut. Selecția celor 30 de articole s-a bazat pe criteriile prestabilite, în funcție de descrierea proprie a mediilor analizate. Acest proces, deși ghidat de criterii clare, presupune o doză de subiectivitate, ceea ce poate influența imparțialitatea concluziilor. În plus, analiza site-urilor (Decât o Revistă, Scena9 și Investigatoria) s-a bazat exclusiv pe informațiile găsite în online (descriere activitate, număr de urmăritori, transparență), fără a include informații din interiorul redacțiilor sau informații directe de la urmăritori.

În concluzie, analiza celor 30 de materiale poate indica faptul că jurnalismul constructiv și de soluții este încă într-o fază experimentală în mass-media din România și nu este foarte cunoscut publicului român. Deși limitat ca volum, eșantionul analizat oferă o imagine utilă asupra direcțiilor actuale și a potențialului de dezvoltare a acestui tip de jurnalism în paradigma autohtonă a media. Totodată, faptul că un număr semnificativ dintre materiale propun doar soluții parțiale sau insuficient contextualizate indică o etapă intermediară în dezvoltarea competențelor acestui tip de jurnalism. Dificultățile structurale ale redacțiilor, legate de timp, resurse sau priorități editoriale sau motivația intrinsecă a noilor generații de jurnaliști ar putea constitui teme ale unor cercetări calitative viitoare centrate pe jurnalismul constructiv și orientat spre soluții.

Bibliografie / Bibliography:

Ahva, Laura, and Mikko Hautakangas. 2018. "Why Do We Suddenly Talk So Much About Constructiveness?" *Journalism Practice* 12 (6): 680–688. <https://doi.org/10.1080/17512786.2018.1470474>

Aitamurto, Tanja, and Anita Varma. 2018. "The Constructive Role of Journalism." *Journalism Practice* 12 (6): 695–713. <https://doi.org/10.1080/17512786.2018.1473041>

Baden, Denise, Karen McIntyre, and Fabian Homberg. 2019. "The Impact of Constructive News on Affective and Behavioural Responses." *Journalism Studies* 20 (13): 1940–59. <https://doi.org/10.1080/1461670x.2018.1545599>.

Bro, Peter. 2019. "Constructive Journalism: Proponents, Precedents, and Principles." *Journalism* 20 (4): 524–539. <https://doi.org/10.1177/1464884918770537>

Constructive Institute. 2025. *Constructive Institute*. Accesat la 22 martie 2025. <https://constructiveinstitute.org>

Diură, Adriana. 2022. „A apărut ultimul număr al revistei DoR. "E un număr despre cine suntem și ce putem fi, e despre identitate, cum a fost DoR în toți acești ani". *Pagina de media*/4.12.2022. https://www.paginademedia.ro/stiri-media/decat-o-revista-ultimul-numar-20938033?fbclid=IwAR2MS7GzqYv67J72Vu1Mpy085FIDprag_9qv-W6OkKOWzt6k27SEHYhTpmQ

Djerf-Pierre, Monika, and Mats Ekström. 2025. "Constructive Journalism as Practice—Storytelling in Solutions-Focused News Reporting in Mainstream News Media." *Journalism Practice*, February, 1–19. <https://doi.org/10.1080/17512786.2025.2461213>

Filip, Oana, Ioan Stoleru și Viktoriia Hubareva. 2025. „Pe culmile gunoaielor. România și Ucraina se luptă cu deșeurile din Carpați.” *Scena9*. Accesat la 26 mai 2025. <https://www.scena9.ro/article/gunoaie-gestiune-deseuri-carpați-romania-ucraina>.

Grapă, Teodora Elena, and Andreea Alina Mogoș. 2023. "The Spectacle of 'Patriotic Violence' in Romania: Populist Leader George Simion's Mediated Performance." *Media and Communication* 11 (2): 148–162. <https://doi.org/10.17645/mac.v11i2.6367>

Haagerup, Ulrik. 2017. *Constructive News: How to Save the Media and Democracy with Journalism of Tomorrow*.

Hermans, Liesbeth, and Cathrine Gyldensted. 2018. "Elements of Constructive Journalism: Characteristics, Practical Application and Audience Valuation." *Journalism* 20 (4): 535–51. <https://doi.org/10.1177/1464884918770537>.

IPSOS. 2024. *The Perils of Perception 2024*. Accesat la 10 octombrie 2025 <https://www.ipsos.com/en/perils/perils-perception-2024>

Krippendorff, Klaus. *Content Analysis. An Introduction to Its Methodology*. 4th ed. Thousand Oaks, CA: Sage Publications,

McIntyre, Karen, and Cathrine Gyldensted. 2017. "Constructive Journalism: An Introduction and Practical Guide for Applying Positive Psychology Techniques to News Production." *The Journal of Media Innovations* 4 (2): 20–34. DOI: <https://doi.org/10.5617/jomi.v4i2.2403>.

McIntyre, Karen. 2017. "Solutions Journalism: The Effects of Including Solution Information in News Stories about Social Problems." *Journalism Practice* 13 (1): 16–34. <https://doi.org/10.1080/17512786.2017.1409647>

Meier, Klaus. 2018. "How Does the Audience Respond to Constructive Journalism?" *Journalism Practice* 12 (6): 764–80. <https://doi.org/10.1080/17512786.2018.1470472>.

Newman, N., Fletcher, R., Robertson, C. T., Arguedas, A. R., & Nielsen, R. K. 2024. *Reuters Institute Digital News Report 2024* (Raport). Reuters Institute for the Study of Journalism. <https://doi.org/10.60625/risj-vy6n-4v57>

Reporters Without Borders. „Romania.” Reporters Without Borders. Accesat 27 aprilie 2025. <https://rsf.org/en/country/romania>.

Rojas-Calderón, Alfredo. 2024. "Constructive Journalistic Roles in Environments of Social Complexity and Political Crisis." *Journalism and Media* 5 (2): 626–45. <https://doi.org/10.3390/journalmedia5020042>

Rosling, Hans, Ola Rosling, and Anna Rosling Rönnlund. 2018. *Factfulness: Ten Reasons We're Wrong About the World—and Why Things Are Better Than You Think*. New York: Flatiron Books.

Sălcudean, Minodora. 2022. "Jurnalismul Constructiv Și De Soluții – Avantaje, Critici Și Dileme. Experiența Românească: DoR." *Transilvania*, ianuarie. <https://doi.org/10.51391/trva.2022.08.02>.